

Obrazowanie radiologiczne jako element diagnostyki zaburzeń skroniowo-żuchwowych

Dr hab. n. med. Aneta Wieczorek, prof. UJ

Zaburzenia skroniowo-żuchwowe stanowią złożoną grupę schorzeń obejmujących komponent mięśniowy i stawowy, których diagnostyka wymaga podejścia wieloaspektowego. Obrazowanie radiologiczne odgrywa istotną rolę uzupełniającą wobec badania klinicznego, umożliwiając ocenę struktur kostnych oraz – w wybranych technikach – tkanek miękkich stawu skroniowo-żuchwowego.

Celem wykładu jest przedstawienie aktualnych możliwości i ograniczeń metod obrazowych stosowanych w diagnostyce TMD, ze szczególnym uwzględnieniem ich wskazań klinicznych. Omówione zostaną podstawowe techniki, takie jak zdjęcia pantomograficzne i projekcje celowane, a także bardziej zaawansowane metody, w tym tomografia komputerowa stożkowa (CBCT) ultrasonografia (USG) oraz rezonans magnetyczny (MRI). Podkreślona zostanie rola CBCT w ocenie zmian kostnych (np. remodelingu, osteofitów, nadżerek), natomiast MRI jako złotego standardu w diagnostyce zaburzeń wewnętrznych stawu, w tym przemieszczeń krążka stawowego i patologii zapalnych.

W trakcie wykładu omówione zostaną również zasady racjonalnego kierowania pacjenta na badania obrazowe zgodnie z aktualnymi rekomendacjami. Szczególną uwagę będzie poświęcona korelacji wyników badań obrazowych z objawami klinicznymi, co pozwala uniknąć nadinterpretacji zmian incydentalnych.

Podsumowując, obrazowanie radiologiczne stanowi cenne narzędzie wspierające diagnostykę zaburzeń skroniowo-żuchwowych, jednak jego zastosowanie powinno być celowe i oparte na jasno określonych wskazaniach klinicznych.